Пролетарі всіх країв єднайте ся!

Освободженє робітників має бути ділом самих робтник ів!

РОБОЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD — THE WORKING PEOPLE

ПОРЯДКОВЕ ЧИСЛО 239. ОРҐАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІЯЛ - ДЕМОКРАТІЇ В КАНАДІ. REGULAR NUMBER 239

РІК VII. Ч 16 СЕРЕДА 21 ЦЬВІТНЯ 1915. WINNIPEG, MAN APRIL 21 WEDNESDAY 1915. No. 16. VOL. VII

J. Tomsiuk
Box 1449

Сьвято Інтернаціоналу.

Наближаєть ся день 1-го мая, наближаєть ся урочисте сьвято пролетарського інтернаціоналу.

Але сумне буде те сьвято сего року. Поверх 20 міліонів робітництва цівілізованих країн, повбирані в вояцкі мундури вже 10 місяць ріжуть ся, як дика звірина!... А на першого мая ми маємо казати:

„Пролетарі цілого сьвіту, єднайтесь!"

Поверх 6 міліонів лягло вже трупом членів нашої робітничої кляси, лягло з руки каїнів-брато-убійників, не в обороні інтересів своєї кляси, не в виру революції за поступ, але ганебною смертеє рабів-ґлядіаторів на потіху пануючої кляси.

Сумне буде се сьвято в нашій інтернаціональній хаті. Капітал діпяв свого, посіяв роздор між націями і расами нашої працюючої кляси і,користаючись безголовем спровокованого і пійманого на гачок націоналізму робітництва, — нищить демократичні свободи конституційних держав і братаєть ся з крівавим царатом.

Сумно в нашій інтернаціональній хаті, бо багато наших проводирів пішло на послугу цареви, Габсбурґам, Гогенцолернам і парижській проститутці — французькій буржуазії.

Голод, хороби і безробіте, як зґрая вовків,виють під нашою стріхою.

Та тим то наш обовязок виступити всенародно на 1-го мая в сто раз більшає!

Усі ті, що лишились вірні ідеям інтернаціоналу, виходьте на улиці в той день, виносьте свої червоні прапори, загреміть пісню інтернаціоналу, хай почують її одурілі брату наші там в траншеях і хай кинуть стрільби об землю, хай підруть буржуазні прапори своїх реґіментів, а хай над полями бою замайорить лише наш прапор згоди і щастя цілого людства!

Виходьте на улиці, і затремтить нависла над сьвітом чорна ніч!

Затремтить і сполотніє розюшена буржуазія, і задубіє в неї язик цькувати нас, робітника на робітника!

Робітництво Канади від Ванкуверу до Квебеку! Памятай, що першого мая твій обовязок бути на улиці під червоною корогвою.

Твоїми гаслами того дня мають бути отсі кличі:

Долів мілітаризм!

Долів війну!

Хай жиє новий Інтернаціонал!

Жадаємо державної запомоги для безробітних!

Жадаємо покараня ґрафтерів военного фонду!

Жадаємо проголошеня на се літо домініяльних виборів!

Геть з царатом!

Хай жиє Соціял-Демократична Партія Канади!

До безробітних у Виннипеґу!

Робітники! Громадяне! Прийшов час, коли кождий з нас, змордований до крайности двох-річним безробітем, має себе запитати: Що робити далі? Тимчасом ми блукаємо по улицях і ховаємось десь по кутках та вертепах. Кождого з нас пече тяжка думка: Колиж буде робота? Між нами панує страшний голод і декількох безнадійних, під впливом голодованя поповнили вже самовбійство. Сотки і тисячі людий, не ївши по два три дни,з порожними жолудками тиняють ся по місті, жадібно приглядаючись до вікон реставрантів та крамниць, де так богато всілякої поживи.

Ви бачите, що уряд, мійська рада, компанії, фабриканти і всі ті що колись так потрібували вашої праці,тепер мовчать і спокійно дивлять ся на вас з вікон своїх богато-поверхових домів та з автомобілів, — на вас, котрі змучені злиднями та гризотами.

Вони веселі та задоволені.

Ви в поті чола виробляли їм усі ті добра і забезпечили їх і їхні родини на довгі літа. А ви ті, що витворили усі ті добра, — чому ви не маєте житя?

Хіба нема хліба в Канаді?

Э, братя, усе є і богато є, тільки застановіть ся над тим, як нам його здобути?

Більше сьвідомі робітники в Канаді і цілого сьвіту ясно розуміють причини лихоліття, яке ми терпимо тепер. Вони знають, що таке безробіте буває переходове; і коли в 1907 році робітники терпіли подібний голод, то казали: „Товариші! Хай буде се безробіте наукою на будуче і хай нове безробіте на захопись нас неприготованими. Орґанізуйтесь і боріть ся в рядах Соціял Демократичної Партії!"

Тепер же для всіх нас нема иньшого шляху в боротьбі з голодом, як упімнутись в усіх тих, що користались з нашої праці.

Ми робітники орґанізовані в ряди Української Соціялдемократії звертаємось до Вас голодні і безробітні з покликом:

Безробітні міста Виннипеґу! Зєднайте ся!

Приходьте на загальні збори під голим небом, котрі відбудуть ся 24-го квітня в суботу о 3-ій годині пополудне на розі улиць Абердін і Парр, де наші бесідники представлять вам теперішню ситуацію і виробимо резолюцію з жаданями, як до мійської ради, так і до уряду.

Хай нашим гаслом буде старе гасло ліонських ткачів:

„Жити працюючи, або згинути в борні!"

Комісія орґанізації безробітних при виннипеґськім відділі У. С. Д. П.

Мітінґ німих.

Що муки безробітних вже допекли виннипеґських робітників до живих пічінок сьвідчить цікаве зборище, що мало місце у Виннипеґу 19-го с.м. Хтось пустив чутку що на той день, коло сити-голю має відбутись мітінґ безробітних. Сю вістку передавали один одному і на назначений день від самого раня коло сити-голю згромадилась юрба поверх 5.000 людей.

Було видко між присутними богато жінок і дітей,— все змучене голодом і нуждою.

Та дивна річ, усі були мов німі. Цілий день перестояли люде під сити-голем, одні відходили, а другі приходили, але з поміж тих тисячів незнайшло ся ані одного, щоб виступив на плятформу і промовив до зібраних.

Лише поліція в числі 60 мужа в брутильний спосіб розпихала юрбу. Се коштувало поліцаям трохи задорого, бо одного єних відвезено до шпиталю, якого побили люде його власним патиком. Кажуть, що як чиф поліції хтів стріляти до одного робітника, то дістав фляшкою по голові.

З людий жадного не арештовано, окрім пяного.

Виннипеґські соціялісти, готуючись до „мітінґу безробітних" на 24-го цьвітня, а також до демонстрації 1-го мая, обраджують над точками, як зарадити безробітю і тому, що їхні пляни ще не готові не виступили на плятформу,і так вайшов той мітінґ „німих".

Увесь час було чути між людьми.

„Де соціялісти? Тепер їх треба."

Але соціялісти знають, що роблять.

Хто з безробітних хоче собі полекші, хай приходить і кличе усіх на 24-го цьвітня в суботу о 3 годині пополудню на масовий мітінґ, котрий відбудеть ся на розі улиць Абердін і Парр. Сей мітінґ скликує виннипеґський відділ У.С.Д.П., щоб виставити жадане до мійської ради і уряду провінції Манітоби.

Голодні громадять ся далі!

На другий день 20-го квітня знов 6.000 безробітних оточили сити-гол. Так само мовчки, як і вчора. Постоявши пів-дня вони розійшлись з нічим.

Буржуазія потріпає,

Але буржуазія налякалась сих „німих мітінґів". Ліберальна шмата пінить ся від злости і кидає громи на українських соціялістів, мов би то ми скликували той натовп до сити-голю.

Ні, ми скликуємо нарід на суботу 24-го квітня і наш мітінґ не буде німий!

Донос.

Секретар нашого відділу зайшов був до друкарні властителя „Руської Книгарні" у Виннипеґу (між иншим він Чех — москвофіл), просючи його щоб той надрукував 3.000 відозв даром для безробітних. Добродій Доячек, котрий зробив собі маєток на нашім народі, відмовив ся.

А потім ліберальний орґан надрукував про се все, брутально напавши на нашу партію і на голодний нарід.

Цікаво, хто поінформував „Фрі Прес"?

Царат у Виннипеґу!

Виннипеґська почта сперла з Стейтів пакунки російських ґазет „Новий Мір" та „РусскоеСлово", котрі були заадресовані до книгарні „People Book Store." А натомість доставила пакунок царославної шмати „Русскій Эміґрант", котрого книгарня не замовляла. Чи не робота се царославних попів?

Ті слуги російського батога і шибениці хочуть знищити і у нас в Канаді свободу друкованого слова.

Виннипеґські Жиди готують ся зробити протест. Ми маємо теж взяти в нім як найбільшу участь.

З монтреальского демонстраційного віча.

Дня 11-го квітня відбуло ся велике демонстраційне віче в Монтреал, скликане Відд. Укр. Соц. Дем, на котрім говорили також і конвенційні делеґати, а то з Лашін, Отави, Торонто і Велянд. Галя була переповнена укр. робітництвом. Віче отворив тов. Мик. Яворский і візвав першого бесідника т. Ів. Гниду. Позаяк бесідників було много і бесіди їх були не короткі, то-ж я, щоб не занимати много місця, подаю лише головнійші точки промов, Так т. Ів. Гнила гововорив 1.) Боротьба кляс, 2.) Боротьба Українського народа в Австрії і Росії, 3.) Господарка Потоцкого і атентант Січинського. 4.) Сучасна війна і автономії усіх народів сьвіта. По нім говорив т. Н. Клодніцкий з Отави про 1.) Безробіте і робітнича орґанізація. 2.) Історія боротьби вибирчої реформи в Австрії (демонстрація у Відни, в якій т. Клодніцкий брав участь) 3.) Війна і ріжні нинішні конституції. 4,) Чому женщини мають орґанізуватись?

Тов. М. Корж говорив про 1,) Свинську конституцію в Австрії, і як давали єї в 1848 році. 2.) Великі мілітарні податки в Австрії і хто їх ухвалював, 3.) 1905 р. в Росії 4.)Війна а Соціялізм. Дальше говорив т. Семен. Сорока з Велянд Торонто 1.) Про дипльоматію панську і війну. 2.) Зазив до орґанізації Соц. Дем.; т. Мик Щегель з Торонта говорив 1.) Ідея Соціялізму. 2.) Америка помагає „Европейські різні." Тов. Ан. Дмитришин про 1.) Завданя політичні і економіні двох противних кляс. Тов. Корчак говорив про 1.) Порівнане дикуна з нинішнов европейськов культуров 2.) Христос, а попи. 3.) Релігія і війна. Потім. Тов. Л. Зубрицкий з Лашін віддеклямував „Вечер в Станиславові,"

Повище згадані бесідники вивязались з своїх тем знаменито, за що присутні надгороджували їх час відчасу бурливими оплесками. Бесідники так ясно представили нинішну клясову боротьбу пролетаріяту, нинішну всесьвітну різню, і завдане Соц. Дем., що зараз вписалось до нашого відд. 32 нових членів, хотяй такий критичний час. Наш відділ дякує товаришам бесідникам, а вже найбільше товаришам з поза Монтреал, жичить їм якнайплідніших успіхів у їх відділах. Працюйте і надалі так, Товариші, а праця ваша все і всюди увінчаєсь великими успіхами. і зродить нових борців за велику сьвяту ідею Соціялізму.

Далі при кінці віча т. Ів. Гнида відчитав резолюцію, яку віче одноголосно приняло.

Зміст резолюції не подаємо збраку місця, говорить ся вній проти теперішної війни.

Першомайське число.

Редакція „Роб. Народа" готуєть ся видати сьвяточне першомайське число.

Звичайно соціялісти цілого сьвіта в день 1-го мая підчас демонстраційних походів і віч роздають зібраним свою літературу, як книжки так і ґазети.

Тож котрий з наших відділів хотівби і собі поступити після сего звичаю, хай спішить ся з замовленем.

Сто чисел сьяточного „Р. Н." $2.00

Замовленя мають бути прислані не пізнійше 26-го квітня. Тому, що час короткий, ліпше всего зараз по прочитаню сего оголошеня замовити собі сьяточне число телеґрафічно, подаючи кільки сот чисел жадаєте, а гроші вислати листовно і тоді дістанете своє замолене на час.

Адміністрація „Р. Н."

Grand Opera House.

В неділю 2-го мая 1915 р. відбудеть ся

Мітінґ протесту

В справі арештованя царським урядом 5-ох членів Державної Думи з Р. С. Д. Р. П.

Початок о 8-ій годині вечером.

МИ МАЄМО

People's Drug Store
HAVE YOU SEEN THIS LABEL? PHONE ST. JOHN 2514
COR. BURROWS & MORYDOW WINNIPEG

Старокраєві і тутешні лікарства зроблені в нашій властній лябораторії.

Приходіть або пишіть:

588 BURROWS AVE. WINNIPEG.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

„ROBOTCHYJ NAROD"
(THE WORKING PEOPLE)
The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party, Affiliated with the S. D. Party of Canada.
THE ONLY UKRAINIAN SOCIALIST PAPER IN NORTH AMERICA
Published weekly by
THE EXECUTIVE COMMITTEE OF THE U.S. D. P. OF CANADA
Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.
Subscription $2.00 a year.

ЧИТАЙТЕ ЧИТАЙТЕ

„Робочий Народ" одиноку соц. дем. часопись для цілої Америки; она одна дає те знане яке повинен мати кождий працюючий клясово сьвідомий чоловік. Хочеш знати, як здобути красший лад на сьвіті, то читай все „Робочий Народ"

„Робочий Народ" коштує на рік лиш два доляри а адреса до него є:

"ROBOTCHYJ NAROD"
Box 3658 (Sta. B.) Winndieg Man

Канадийські патріоти.

Комісія, чи комедія?

Слідча буджетова комісія має засіданя в домініяльнім парляменті. Під вікнами екзецирують ся жовніри канадийського военного міністра Сема, і чути остру коменду капралів. У будинку, де має засіданя комісія, чути теж бойовий настрій і здаєть ся, що вона уся є під охороною борців за вітчину.

Але в той самий час декільки членів комісії з боку опозиції уживають усіх своїх старань, щоб піднести завісу за котрою поховались наші патріоти.

Теорія комісії дуже звичайна. Коли Канада видає 150 міліонів долярів на війну, то має бути два ґатунки патріотів. Одні, котрі мають зложити ті міліони, а другі котрі мають покласти собі їх до кишені. А до того ті, що складають гроші мають проляти і свою кров за вітчину, а ті другі, що порядкують грішми, мають сидіти собі дома і висмоктувати усі житеві соки з Канади. Отож з тим другим ґатунком патріотів і панькаєть ся та комісія. Хоч крук крукови ока не видзьобає, і сама опозиція, себто ліберальна партія, відграє усю комедію слідства не тому, що бажає вияснити темний бік закулісового житя консервативного уряду, але скорше з заздрости, що вони самі мало що дістали з тих 150 міліонів, — всеж нам цікаво довідатись, як ті патріоти рахують ся один з другим наоколо міхів народного злота.

Патріоти збігають ся.

В той час як від океану до океану розлила ся слава, що домініяльний уряд Канади має видати 150 міліонів долярів на озброєне армії, — поміж „запеклих патріотів" почалась величезна розруха, кождий наввипередки преть ся продати щонобудь вітчині. По всіх закопелках Канади ті патріоти почали зєднувати свої сили і усі погоничі з консервативного табору простягли свої лаби до военних контрактів. Тіж що були неприсутні та перебували в Сполучених Державах поквапно підновлювали свій патріотизм, хоч би на коротенький час. Ціль тих патріотів була та, щоб перебічи дорогу урядови до фабрикантів. Вони казали, що їхнім сьвятим обовязком є помочи обтяженому працею урядови. Ну, і „помогли". Насамперед сам уряд дав приклад тої „помочи", наймивши армію патріотів і давши їм право, окрім платні, брати 10% комісового від цілої вартости кождого замовленя. Він перший відкусив собі добрий кусень, мов би поучаючи тих, хто мав провадити ту роботу. Звичайно як уряд, так і його погоничі були сим дуже задоволені, і тільки ті, на кого консерва мало впевнялась, закричали, що починаєть ся грабунок.

Дія друга.

Тепер же слідча комісія відграє другу дію всієї тої поганої комедії. Бажаючи вернути згублене до себе довіре народу і беручи на увагу близкість домініяльних виборів, ліберали порпають ся у тім бруді, котрий полишили їм консервати у тих міхах, де було державне злото. Комедія тай годі!.. Наперед дали обікрасти Канаду, а тепер кричуть: „Лапайте злодія!"

Невжеж протягом 9-ох місяців війни вони не мали спромоги крикнути до народу: „Громадяне! Застапуйте грабунок! Ми ваші заступники не маємо сили. Але вас 8 міліонів, ви сила! Тож повикидайте грабівників з державної комори!"

Але ліберали того не сказали! Їм самим хочеть ся грабувати Канаду. Злодії не хочуть будити ґазди. Хай Канадийский нарід спить далі!

Міністри-наганячі.

Подивімось далі, що роблять наші „артисти".

Геть аж з Ню-Йорку зявились приятелі военного міністра Сема Юґса, а один з них Джан Алісон, міністрів побратим, дістав посаду контрактора амуніції для Анґлії, Россії та Канади. Амуніція має бути куплена в Сполучених Державах. Купно таке було добре, що самий Джан і його співробітники, ледво будуть жалувати, що вони такі патріоти! Сотки міліонів набоїв були відіслані з Сполучених Держав до союзних армій, але не певно, щоб союзники сказали, що тано купили набої. Іде слава і далеко вона вже розлилась по сьвіту, що Анґлія заплатила за кожду тисячку набоїв, що перейшли через руки тої патріотичної ватаги на $7 дорожче! І се вже само сьвідчить, як користно канадийским патріотам бути посередниками фабрикантами а урядом. Доляри летять як чорна хмара, як москити, — тільки не буть ладацюгою, а лови!

Другий Ню Йорский патріота Майор Томас, ставши на дорозі, котрою пакують автомобілі з Стейтів до Канади, „в поті чола" заробляє свої 1½%, що призначені йому урядом від тих грошей, які він заощадить на купні.

І будучи в той самий час одним з членів тої компанії, котра виробляє автомобілі усего яких 5 миль від канадийської границі, він примістив себе з того боку фабрики, що близше до Канади і, використовуючи своє становище, перший дістає належитість, а поклавши собі готівку в кишеню, звичайно він собі злого не бажає. Сей пташок не дав ся злапати себе слідчій комісії і з його роботи мов би виходить, що він ощаджує великі гроші для уряду. Та він, будучи переконаним індівідуалістом, не хоче знати жадних помічників, але сам крутить усею справою, відпихаючи від себе усіх, хто лізе йому під руку. Канадийські діячі скосом дивлять ся на того махера, кажучи, що се вже не по канадийському.

Майор Том Русель і автомобілі.

Поважаний майор Том Русель, бувший секретар асоціації канадийських мануфактурників, а тепер президент спілки до виробу автомобілів в Торонто, що має його імя: „Русель Мотор Компанія", — ще в початку війни відважно зголосив ся в такі тяжкі хвилі вірою і правдою послужити вітчині де-хоч тільки не на полю бою.

Военний міністер Сем зробив сего героя майором і і сказав йому поїхати так далеко, як йому здаєть ся треба аби армія була добре заосмотрена в автомобілі. Майор Русель розвязав се питане не тільки в Канаді, але й в Сполучених Державах, діставши аґенцію від фабрикантів Сполучених Держав на доставу тягарових автомобілів для канадийської армії за посередництвом своєї спілки. На усім тім його спілка в Торонто заробила лише $45.000. Сам майор Русель, будучи джентелменом, вічливо, з приємним усьміхом заявив слідчій комісії, що за свою працю він дістав подяку не лише від военного міністра, але і від инших достойників, і тільки подавив ся сказати, що подібний до него діяч, майор Томас, з Ню Йорку, працюючи за 1½% від ощадженя на купні таких же самих автомобілів, подав урядови свій рахунок, що його „ощадність" винесла $200.000. Як бачимо военний міністер Сем замінив сего Нюйорського патріоту на свого хатнього приятеля майора Руселя.

Премієр Бр. Колюмбії і „сухітні" субмаріни.

Почув патріотичні гасла і жиючий на далеких українах Канади, на берегах Спокійного Океану премер міністрів Британської Колюмбії — Ришард Мекбрайд. Озирнув ся він навкруги, зирк туди, зирк сюди, чи нема, мовляв, чого, аби продати улюбленій вітчині. Усе що він міг зробити на „добро" вітчини, се збути з рук два субмаріни, котрі він побудував для републики Чілі. Обидва човна завдяки тому, що мали „сухоти" були лишені в сухім доці міста Сеатла, бо їх спеціяльність була така, що пірнувши під воду, вже не хтіли в жадний спосіб випірнути. Обоє субмаріни оцінені були в $750.000, але ніхто не хтів дати за них пять центів.

Та премер Мекбрайд, як вірний син Канади, запхав ті два субмаріни канадийському урядови за $1.150.000, і всі ті гроші були чомусь виплачені трома чеками. Два чеки було виписано на імя Електричної Корабельної Спілки в Ню-Йорку, будівничим тих човнів, а третій на $249.961 був доручений якомусь І. В. Патерсону, управителеви сухого доку в Сеатлі, котрий в двох з премером Мекбрайдом добив торгу з канадийским урядом. Коли головний державний контрольор давав справоздане слідючої комісії, то він не потрудив ся пояснити чому гроші були виплачені трома чеками і як міг дістатити $249.961 управитель доку в Сеатлі?

Звичайно можна припустити, що зіпсуте внутрішніх орґанів в човнах недозволило їм пролиґнути відразу такий величезний чек на $1.150.000 і треба було поділити його на три. А премер Мекбрайд, коли приїздив до Отави, то не мав часу стати до рапорту перед слідчою комісією і обминав кореспондентів, — а поквапно повернув у свою Бр. Колюмбію, де горожане німі, як камінє їхніх гір і він надієть ся, що не будуть докучати йому з субмарінами.

Члени парляменту-добродії.

Еге, военний міністер Канади, як бачимо, має великий клопіт і за дуже затруднення розльокованем полків своїх патріотів. Тай тяжко йому довідатись, хто з них хоче зробити що доброго Канаді, а хто хоче її ограбувати.

А ось патріотизм одного з членів Домініяльного Парляменту просто виявив ся батьківською опікою до своїх служачих. Його клерк, якийсь Поввел, працюючи за $15 на тиждень, дістав замовленя на медецину для війська на $40.000, а які він відбирав сі гроші, сталась „помилка" і він дістав від уряду на $9.000 більше!

Притиснений судовою дорогою клерк мусів звернути тих $9.000, чим був незадоволений його господар. Втративши увесь гумор, член уряду остро критикує усіх і все і часто-густо переступає одинайцяту заповідь,

Льорнетки.

Полишаючи на боці усіх патріотів, що трудять ся доставою коней до війська, котрих вони записували цілими табунами на сторінках урядових рахунках, хоч дуже згуста „забували" доставити сі коні до армії, але не забували порахувати собі $150 за кожду неістнуючу шкапу, або доставили всілякі непотрібні річи, що полишились ще від бурської війни, — полишаючи їх і богатьох инших на боці, ми перейдемо до найцікавіщого з усіх повище наведених діяній, до роботи патріотів що достарчали військові льорнети.

Одна з таких фірм в Отаві, знана під назвою „Кійстон Суплай Ко." через свого посередника якогось Тому Биркета оброблює уряд ще від 1911 року, від тоді як консервативна більшість здобула урядові крісла. Від того року повище згадана спілка через увесь той час мала лише одного купця, а ним був уряд.

Звичайно, як тільки було проголошена війна, і стало відомо що уряд Канади наповнив свої бочівки медом, ті патріотичні „бжілки" враз злетілись на жир.

Та їм перепинили дорогу брати Еліс з Торонто. Вони давали урядови 10% опусту на своїх льорнетах.

Але „Кійстон Суплай Ко." не хтіла щоб уряд викидав гроші на „тані" льорнети.

Не довго надумуючись „Кійстон Суплай Ко." закупила у братів Еліс увесь запас їхніх льорнет по $9.75 за одну і відпродує їх урядови по $51.00 за кожду льорнетку!!!

Наслідком такої махінації було тільки те, що одного капітана Хордмана уряд усунув за „нерозуміне" справи, але сила народних грошей пропала!

—Ая,,. крадуть. Ото злодії! — скаже собі робітник і фармер похитавши головою!

Ні, товариші! не такої відповіди мають дочекатись сі „конокради"!

Тепер бачите, що буржуазія тому так войонича, так стоїть за мордом, що на війні робить шаленний бізнес,

Одуривши нарід своїм зтрупішливим партіотізмом і пхнувши робітництво на смерть під кулі, — буржуазія собі ділить ся тими кровавими 150 міліонами гроша.

В той час ціла Канада кинута в голод і безробіте. Богатирі понабивали собі кишені народним злотом, а робітник не має 5 центів на їду. Прийшла весна, робіт не тільки не роспочинають, але замикають і ту решту. Робітники з голоду і нужди починають підрізати собі бритвами ґерґечки і труїтись.

Гей, схаменіть ся, товариші! Пощо так ганебно вмирати! Пощо відступати капіталістам веселий сьвіт! Після права він є наш!

Досить патріотизму! Ставаймо до боротьби за житє, за права нашої робітничої кляси!

Е. Володін.

До конвенції відділів У. С. Д. П. Манітоби і Саскачевану.

За згодою Манітобських відділів У.С.Д.П. окружна конвенція Манітоби і Саскачевану відбудеть ся не 16-го мая, як було пропоновано вініпеґським відділом, але скорше; а власне 2-го мая у місті Вінніпеґу.

Тепер, коли справа конценції уже порішена, ми маємо оглянути наші соціялістичні сили сих двох провінцій. Після конституції аґітаційний округ можуть завязати три відділи. У сих провінціях є 5 відділів. У Манітобі: Вінніпеґ, Елмвуд, Транскона, Іст-Селкирк; в Саскачевані: Ріджайна.

Коли ми подивимось на минувшину нашої партії в сих провінціях, то побачимо, що ми страшенно розбиті!

Від відділів лишилась тільки яка пята частина. Були часи, що в Манітобі було 25 відділів! У Саскачевані погинули такі відділи як Йорктон, Канора, Гейс.

Сей розвал відділів має свій початок, як і по иньших провінціях, у зраді Стечишина і Головацького, від 1912 р.

Та з тою зрадою партія далаб ще собі раду, колиб мала сталих орґанізаторів.

А власне від 1913 року Манітоба була цілковито полишена, — не дивож, що відділи позавмирали.

Тому першою точкою конвенції має бути зорґанізоване „Аґітаційного Округа на Манітобу і Саскачеван", вибір окружного комітету з трох членів, а також сталого, плаченого орґанізатора.

Такий орґанізатор буде працювати не з своєї ласки

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

тоді коли йому схочеть ся, але стало після вказівок Окружного Комітету, і ми певні, що не лише повпадавші відділи повоскресають, але богато нових повстане.

Для того щоб тримати плаченого орґанізатора Окружний Комітет буде мусів пошукати способів на роздобуте фондів, тому зараз же на конвенції треба буде ухвалити буджет округа.

Слідуючою точкою має бути справа „Екзикутивної Ради" Після нашої думки найліпше булоб, колиб кождий округ вибрав по 3 члени до сеї найвищої партийної інституції.

Зробивши усе що до зорґанізованя свого округу, конвенція має взятись до порішеня не меньш важної річи, а власне питаня „Партійної преси і літератури".

Довг „Робочого Народа".

Справа власної друкарні і обстальоване лайно-тайпу без чого не можна починати ні видавництва книжок на ширшу скалю, ні розширеня самого орґану.

А питане доброї книжки, як взагалі наукової, так і дотичної соціялізму стає болючим питанем в Канаді. Знищене царатом українських книгарень в Галичині, знищило жерело просьвіти і для українського народу в Америці.

Коли хочемо мати книжки, маємо їх собі друкувати.

Се зрозуміли всілякі спекулянти і почали вже ширше видавництво, але видають всіляке літературне сміте, як сонники, чорну маґію, молитвенники і т. д. Але як робітник так і фармер потребують вже ліпшої книжки.

Хтож їм дасть ту книжку? Ніхто!

Тому на сій конвенції де зїдуть ся соціялістичні робітники і фармері треба буде сговорити справу заложеня товариства для видавництва книжок, подібне до старокраєвого видавничого товариства „Просьвіти" тільки в нашім соціялістичнім дусі.

Третім важним уступом конвенції має бути питане, як боротись з у сім тим лихолітем, яке викликала теперішна війна.

Конвенція має висловити свої погляди на війну, безробіте, дефравдацію в урядах, домініяльні і провінціональні вибори, „военні бранці" та царський деспотизм.

На усе се мають бути поухвалювані відповідні резолюції.

Дамян Бориско.

Соціялізм Христа в евангелию від Матея.

(Продовжене.)

Та є два реченя у „проповіди на горі", що відділені від цілости, до якої належать, мають дійсно моральну вартість. Одним з них є речене „Блаженні голодні правди, бо вони наситять ся" (I, 6) і речене „як хочете аби люди вам чинили, так і ви їм чиніть" (VII, 12). Соціялізм також накликає нас до шуканя правди і до добрих братерських зносин людий між собою; а в евангелію ті реченя є тільки не потрібною оздобою противної собі цілости.

Надумці у Христа була тільки його власна, уявлена величність і слава. Уся його наука має на цїли не добро людий на землї, а славу трох богів на небі. Як і говорить часом слова, що здавало-б ся, висказують правдиве співчуте для терплячого людства, то не о людий йому розходить ся а о своє виміряне царство. Каже що „нема нічого скритого, аби не виявило ся і нічого схованого, аби не було знаним (X, 26), але не розуміє під тим поступу інтелектуального і усовершеня людського ума, а свою власну мудрість і спромогу виявити і пояснити людям всї тайни всесьвіта.

Не забуваймо і про се, що в науці Христовій, як і в цілій біблії, є богато противеньств і суперечности. Стрічаємр часто таке, що одна гадка заперечує другу; що є наказаним в однім місци те саме заказуеться на иншім місци. От, приміром, в евангелію від Матея Христос каже раз, що „блаженні миротворці" (V, 9), а відтак перечить се кажучи, що „я прийшов подати не мир, але меч" (X, 34), а дальше перечить і сю засаду, приказуючи вложити у похву одному з прихильників, який заходив ся боронити, Христа підчас арештованя (XXVI. 52). І що сказали-би ми про товариша, котрий сьогодня з одушевленем проповідував-би клясову борбу, а завтра знов старав ся вмовити в нас, що інтереса капіталу і праці є одні і ті самі — або в який инший спосіб робив біле чорним, а чорне білим — чи не викинули-б ми його з партії? А тут, з Біблією під пахою, суне дехто в хату соціялізму і давай доказувати, „що Христос був також соціялістою!".

Та читаймо далі Матея. Соціялізм каже нам любити всьо добре і гарне у сьвіті, а Христос жадає нашої любови в монополь для себе; і йому здаеть ся, що вся любов у сьвіті є його приватною власністю і, забуваючи навіть про „отця небесного", бачить тільки своє возлюблене „я" (X, 37). Христос є представником не соціялізму, а представником і апостолом з'ідеалізованого до кінцевої досконалости царизму і злученого з ними самолюбства.

А невольникови, обтяженому працею і визиском, радить скулити ся і прийти до себе, себто до своєї науки, та вложити ще друге ярмо релігії боязни і славословія (XI, 28, 29).

Соціялістичне діло, та не в соціялістичнім дусі, зробив раз Христос і його ученики, як ідучи полем, зривали колосе, щоби заспокоїти голод (XII, 1). Тим показав, що чоловік має право удержати себе на право власности. Очевидно, що Христос брав се колосе як свою власність; „цар неба і землї" вважав себе висшим понад всї права.

Христові погляди на житє родинне були зовсім такі, які сьогодня попи і капталїсти, так уперто пхають на власність соціялістам, викрикуючи, що соціялізм є ворогом родини. Христос вправді не дбав про родиду. Не рільки що відцурав ся родини, з якої вийшов на сьвіт (XII, 47-50), але і нової не закладав і своїх поклонників взивав по кидати родину та іти за собою (XIX, 21, 29; XVI, 24).

В річах дочасних, в справах суспільних і політичних Христос був у найліпшій гармонії з істнуючим ладом. В евангелію від Матея не знаходимо нічого, що оправдувало-би слова побожних соціялістів, що „Христос був також революціонером". Революціонером він був — але релігійним, а не соціяльним. Політика і питаня економічні його зовсім не інтересували, хоч яко чоловік образований, мусів їх розуміти. У своїй подиву гідній уяві, Христос, здавалоб ся, бачив капіталізм з його індустріяльними тростами, коли говорив, що „хто має, то йому ще дасть ся, і він матиме подостаток; але хто не має, то йому відбереть ся навіть і се, що мав (XIII, 11). Про справедливість в економічних відносинах між людьми Христос не думав, ніколи і вірив, що на сьвіті завсїоди будуть пани і слуги, богачі і бідаки XXVI, 11).

Не знав христос нічого і про інтернаціоналізм т. є ідею братерської єдности і рівности всїх людий на сьвіті без згляду на національні ріжниці. Він був жи, дівським націоналістою з доброю дозою шовінізму у своїй вдачі.

Вірив він, що Бог післав його „тільки між заблудших дому Ізраіля" (XV, 24), А доперва пізнійше, як побачив, що його родимці шукають у нього не науки релігійно-моральної, а помочи лікарської, — Христос звернув увагу на другі народи і велить своїм ученикам іти і навчати всї „язики" (XXVIII, 19, 20). Чужинців Христос не любив. Як прийшла до нього канаанська жінка і з плачем благала, щоб уздоровив її „біснувату" (божевільну) доньку — Христос і говорити не хотів до неї. Ученикам, що просили за нею, сказав що не годять ся відбирати хліб дітям і кидати собакам (се мабуть натхнуло німецьким шовіністам з ворот — Du slavischer Hund!"). Але що баба була вперта, і писката, то Христос в кінци дав ся вблагати і сцілив хору (XV, 23-28).

З економічного погляду Христос не був і не потребував бути соціялістою. На що йому було сушити гомову тим, як люди прокормлюють себе і одягають, або скільи соціяльної праці представляє собою бушель бараболї, коли він в байці прохліб і риби з'умів пять центовим бохонцем і фунтом риби накормити сто люда, не враховуючи жінок і дітий (XIV, 17-21, (XV, 34-38). При такі прозаїчні річи Христос не любив балакати і сварив на учеників, як звертали ся до нього в справах харчу, або инших потреб тіла (XVI, 5-11). Ученики самі мусїли дбати про се, щоби їх учитель і вони не ходили з порожними жолудками у своїх аґітаційних мандрівках.

У Христа було дуже слабе розуміне простих, дрібних обставин щоденного житя. Доказує того уступ у Матея (XVIII, 12-13), де Христос твердить, що пастух, згубивши одну вівцї, лишить без нагляду девять десять девять а піде шукати сеї одної, бо після його думки, милійша одна вівця котру згубив і знайшов, чим девятьдесять девять овець, що зними немав клопоту. Таких сенментальних пастухів сьогодня нема і годі вірити, щоб вони були вачасів Хиста.

Богацтва Христос нелюбив і богачів не важав добрим матеріялом до будови свойго царства (XIX, 23-24). Соціялізм є також ворогом богачів, але не задля їх достатків, а задля нечесних способів, яких на були своє майно. А Христос не любив богатих, позаяк знав, що вони, заняті справами фінансовими і приємностями сего сьвіта — нерадо підуть за його наукою умертвлене і самовідреченя. Та переконаня його про відносини між працьодавцем а робітником були зовсім капіталїстичні; після його погляду, то робітникови належить ся за його працю не повна вартість її витвору, як сего учить соціялізм, — а се, за що згодить ся з капіталїстою (причта про виноградника (XX, 1-16).

Не був Христос соціялїстою і тоді, як виганяв купців і банкирів з єруселимського храма (XXI, 12-13 Христос був-би ним, як-би виганяв не дрібних, кошикових перекупнів і міняйлів з церкви, а заходив ся скасувати в цілім краю богатих обшарників, властителїв винниць, полонин і других публичних ужитків, та як-би був виступав проти неволї і панщини, які в тих часах були основою суспільного ладу. А з церкви то і нині викидають такого, хто відвертає увагу зібраних людий від богослуженя і попівської науки.

З партійного житя.

Орґанізатор Західного округа т. Курейчук повідомлює, що суд над т. Тащуком вже відбув ся у Веґривіл, Тов. Тащука увільнено.

Заходи москвофілів пішли на марне.

Секретар У. С. Д. П. тов. М. Яремійчук відїхав на захід 17-го цьвітня. З тої причини, що т. Тащук уже увільнений, наш секретар просто відїхав до Колмен, а звідтам уже відвідає решту відділів.

На поклик Е. К. уже відкликнулись два товариші Володін і Крат. 15-го Квітня вони вступили в ряди вінніпеґського відділу.

Вінніпеґський відділ уже очищений від Головаччини. 15-го цьвітня решту роздорників викинено з відділу. Сам Головацький оголосив себе попом, назбирав парафію і кричить на всю хавку проти соціялізму. Тепер його робота ясна стала усім.

Не туда — а сюда.

1. Не жури ся, що буде з тобою по смерти — краще подумай над тим, якби уладити житє так, щоби на сім сьвіті дало ся нам прожити довше і серед ліпших обставин.

2. Не до пекла іде грішник — а до вязниці, або на шибеницю.

3. Не царі воюють ся — а темні люди, що в дурноті своїй слухають ради і наказу царів.

4. Не попи навчають людий — а люди вказують попам, які байки їм в церкві найбільше до вподоби.

5. Мірою цивілізації і сили якогось народа є не скількість касарень — а скількість шкіл.

6. Цікавого і доброго довідаємо ся не на мандрівці по чужих краях — а на умовій мандрівці по книжках, писаних чужими і своїми.

7. Не більше церков нам треба — а більше читалень.

8. Не пияньство є причиною убожества — а убожество є причиною пияньства.

9. Не Бога ображуємо гріхами — а себе самих і ближніх наших.

10. Богач ніби то вважаєть ся мудрим — та не задля розуму, а задля богацтва свого.

11. Не на дурнях сьвіт стоїть — а на розумі і силі.

12. Не Бог сотворив чоловіка з нічого — а чоловік сотворив Бога з невіжества свойого.

13. Не той безбожний, хто богів на кпи здіймає — а той, хто з правди кпить собі і з людий, що шукають її.

14. Не долиною сліз повинна бути наша земля — а долиною райської щасливости і власною, рідною домівкою свобідного, людського рода без пана і наємника.

15. Не плине ріка від устя до жерела, а з жерела до устя у море. Так і струя людства не іде до темного підземеля історичної і передісторичної минувшини, а прямує вона до отвертого, сонцем правди осьвіченого моря інтернаціональної єдности прийдучих часів.

16. Справді то чоловік не провиняєть ся ні перед законами держави, ні перед законами церкви — а провиняєть ся і кари не минає переступаючи закон природи.

17. Не у Німців і Турків повинні шукати собі підмоги при визволюваню вітчини наші віденські патріоти — а між своїм українським народом. Буває, що й від чужинців часом приходить поміч, але се діеть ся автоматично, з причин, які не є в ніяких зносинах з нашою справою. Панщину знесено не тому, що патріоти просили о се, а тому, що вона під напором революції не могла довше вдержатись між нами.

Дамян Бориско.

СЬВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В МОНТРЕАЛЇ,

Дня 28 м. м, Українські соціял демократи сьвяткували 54 річницю смерти Т. Шевченка.

Сьвято випало величаво і галя була наповнена по береги. Проводив сьвятом т. Т. Корчак. Відчит про житє Т. Ш. мав т, Ковалишин яким зворушив присутним серця до жалю.

Опісля слідували деклямації, і так:

Тов. Т. Бойчук „Юродивий."

Хор „Як умру то поховайте".

К. Ружицький „До живих і мертвих".

М. Маруцка „Калина".

Е. Опиханий „Холодний яр".

Тов. Іван Гнида, реферат „Шевченко революціонером між українським робочим народом.

Хор „Ой з за гори сьвіт біленький".

М. Мигайчук „І. Гус".

М. Демедюк „Життя".

М. Дерій „Як тобі довелось" і „царі".

М. Бойчук „Товаришкам".

К. Ґерелевич „Мені тринайцятий минав".

Мазур „І виріс я на чужині".

Хор „Реве та стогне".

П. Ковалишин „Кавказ".

А. Дмитришин, реферат „Т. Шевчено селянство а інтеліґенція колись а нині".

Хор мішаний робітничих пісень.

Хор при звуках музики.

При кінци промовляв т. І. Гнида і по його промові вписалось 18 нових членів і членкинь. Всї промови деклямації і співи часто перервано гучними оплесками.

Закінчено сьпівами революційних пісень.

І. Ар.

ПОШУКУЮ

Максима Параніча, що перебував у Beresford на фармах і Гринька Криса котрий перебував у Вінніпеґу.

Хто би о них знав або вони самі, прошу зголосити ся на адресу:

Onufri Dowhan
Box 26
Gimli, Man.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

Дописї.

Справоздане відділу У.С.Д.П. в Гардивіл, Альта,

Звіт від 15-го січня до 15-го квітня.

Дійсних членів є 21.

Приходу було через 4 місяці $110,45. Росходу $106.-25. В касї остає $4.20.

Головний видаток був зроблений на театральну декорацію вартости $60, за котру відділ винен ще $20. Відділ відограв представлене „Американський Робітник" з котрого мали $15.05. Друге представлене готуєть ся; а сплативши свій довг, зараз дамо дещо на довг „Р. Н.".

Маєток відділу:	
Бібліотека	$15.00
Декорація	$40.00
Убраня	$ 9.00
Разом	64.00

Здоровлю щиро Товаришів

Василь Лазарук.

Edmonton, Alta.

Кількох охотників, соціялістичного духа, відограли сценічний образ „Страйк", дня 5-го цьвітня.

На приставлене прибуло до 300 осіб. Приставлене випало дуже гарно; усі аматори виконали свої ролї чудово.

Се доказує найкраще, що укр. народ в Едмонтонї поступає наперед.

Хотяй є противники, що заслонюють нам дорогу до просвіти, знаня і любови. Таким є католицкий піп Гура. В такі сьвяточні днї, як на Великдень, замість розширувати єдність і любов, як Христос, — піп Гура розпинав ся перед своїми парафіянами такими словами, яких люди не всилї були слухати, бо він заборонював народови загощувати туди, де виказують ся образки всілякої робітничої нужди і роздору, котре устроюють самі попи.

Але якось люди уже зрозуміли, єзуїцку неправду, і незвертали уваги на єзуїцке крутарство, а прибули на приставлене многим числом.

Тим самим, треба признати пошану нашим едмонтонцями котрі інтересують ся розширенем сьвідомости і любови межи робітництвом, бо сьвідомість, як і любов, втягнуть того капіталіста, який тяжить на пролітарських грудях.

І щоб як найскорше того малюнку позбути ся, який бачимо на нашім органї, аматори ухвалили увесь дохід з приставленя заслати на сплачене довгу „Р. Н."

Для них належить ся слава і честь!

В. Томяк.

Когус, Н. Й.

Хвальна Редакціє!

Прошу помістити отсю допись від „Читальнї Галицкої ім. Т. Шевченка,,

Дня 3. січня 1915. р. зібралось кільканайцять сьвідомійших людий у хатї Гриця Базара під ч. 11. Olmstead str. в Когус і радились над тим, чи не заложити-би яке товариство? По коротких переговорах згодились усі присутні заложити читальню, котру названо „Галицька Читальня ім Т. Шевченка."

Зараз приступлено до вибору уряду, до котрого увійшли отсї товариші: тов. Т. Малїґловка голова, Никола Жмурка секретар прот. Михайло Дмитерко скарбник, Йосиф Мудрий секр. фінан. Петро Апостол бібліотекар, Микита Білий, Танас Афінович і Гриць Базар контрольна комісія.

По вибраню уряду, тов. Т. Малїґловка подякував всім, котрі зійшлись на перші сходини і постановили собі за ціль працювати спільно для народнього добра.

Всї як оден з присутних Товаришів піднесли клич: „Оден за всїх! Всї за одного!" По чім всї одушевлені розійшлись домів!

Гаразд!

Никола Жмурка
секретар.

Гардивіл Алта.

У нас відбуло ся віче на 6-го с.м., котре було скликане нашим відділом У.С.Д.П. на вічу говорила товаришка Софія Мускет, де у своїй довгій промові приставила всім зібраним, що то таке соціялісти і чого вони домагають ся. Товаришка Софія Мускет висказала ясно усім зібраним, якто капіталісти потрафять робітників дурити з їх попами і аґентами. І так само пояснила робітникам, за що то, вже далї рік зближає ся, як міліони найкращого народу ставить грудь проти груди і мордують себе взаїмно баґнетами.

Вона напоминала всїх зібраних, щоб вступали в ряди соціял-демократичної партії, бо лиш тодї робітники зможуть запобігчи сему злодійскому ладови, коли будуть всї в'орґанізовані в С.Д.П. На закінченю віча надгородили зібрані товаришку С. Мускет грімкими оплесками і зложили їй колекти $4.30 на дальшу подорож до другої місцевости. Бажаем всім товаришам в Канадї доброго поступу.

Хай жиє соціялїзм!

Ваш за соціялїзм
Вестер Кучурян.

ЗАМІТКА РЕДАКЦІЇ: Як нам звісно т. С. Мускет до Соціял-Демократичної Партії не належала. Колиж вона тепер виступає від імени нашої партії і межи українським пролетаріятом на заходї, то нам цікаво знати, чи підлягає вона юрисдікції нашого Західного Окружного Комітету?

Позір Товариші!

Рух безробітних, що почав ся у Вінніпеґу, буде мати тодї лише силу і дасть добрі наслїдки, коли Ви почнете подібний рух по цїлій Канадї.

Тож ми кличемо до Вас: Рухаймось усї враз!

Комітет безробітних.

УВАЖАЙТЕ КАНАДИЙЦІ!

Монтреальці! Куда йдете?

Від першого цьвітня Бібліотека „Новий Сьвіт" містить ся під числом 173 Clarke Str., де кождий дістане найкращі до читаня книжочки, часописі і т. п.

Продавці книжок дістануть значний опуст. Друкарня „Новий Сьвіт" виконує всякі друкарські роботи в слїдуючих мовах: українській, анґлійській, російській, польській, французькій, еврейській і т. п.

В робітнї „Нового Сьвіта" виконує ся артистично малярські роботи та всякі портрети, театральні декорації, історичні річи до музеїв і т. п. і т. п.

Всякі роботи виконують ся гарно, солїдно і точно по умірковaних цїнах. На провінції виконує ся сейчас.

Зайдіть на 173 Clarke St., або пишіть на адресу:

„Nowyj Swit"

Box 1051 Montreal, Que.

ВАЖНЕ ДЛЯ ШТОРНИКІВ,

Головна продаж мясових виробів як: ковбаси, салсесони, кишки і инше доставляємо всім шторникам в місті Вінніпеґу і на кольонії. Найлїпша ковбаса яку продаю в моїм шторі по 25 с. фунт, продам кождому по 17 с. хто замовляє не менше 10 фунтів.

Пишіть або телефонуйте на адресу;

W. CHLOPAN

Telefon St. John 130 або до штору 590 BURROWS Ave.

ЧИТАЙТЕ ОТСЇ КНИЖКИ.

Календар „Новий Сьвіт". на рік 1915 цїна	20ц.
I. Червоний Кобзар	10
Конець сьвіта	10
Наш Прометей	10
II. Червоний Кобзар	10
Американський Робітник	10
Чого хочуть соціял-демократи?	10
Переписнї листки „Новий Сьвіт"	3

Гроші і письма шліть на адресу:

„NOWYJ SWIT"

BOX 1051 MONTREAL, QUE.

ля відп родуючих значний опуст.

ПОЗІР! ПОЗІР!

Користайте з нагоди

Будуємо, малюємо і реперуємо доми, і стайнї і т.и.в місті і на кольонії по дуже зниженій цїнї, Хто хоче заощадити гроша і мати добре побудовані хати, то нехай зголосить ся до нашої фірми на адресу;

S.J. BUDYNSKI & Co.
CARPENTERS & CONTRACTORS
580 Flora Ave, Winnipeg Man

Огірки! Огірки!

Найлїпші і найсмачнїйші квашені огірки купуйте в нас. Ми маємо 50 бочок найлїпших огірків і продаємо по 50¢ пейло, котре перше коштувало по $2.00. У Вінніпеґу доставляємо до всїх мешкань

Адреса наша:

Atrubin & Co.
390 Selkirk Ave.
Winnipeg, Man.
PHONE ST. JOHN 1933.

УБРАНЯ ДЛЯ АМАТОРІВ.

Позір! Позір!

ЛЮБИТЕЛІ ТЕАТРАЛЬНО ШТУКИ!

Вирентовую ріжноманітні убраня для аматорских представлень. Спеціяльно українські строї. Також перуки і все потрібне до характеризації.

Характеризуємо знаменито за умірковану цїну.

B. FARBER
615 Manitoba, Ave. Winnipeg. Man.

Позір! Позір

Sam Morochowsky
Plumber, Electrician and Repairer

Переніс ся

з 117 McGregor на 450 Burrows Ave

МОЖЕТЕ УНИКНУТИ ЗЛИХ НАСЛІДКІВ З ПИТЯ ЗВИЧАЙНОЇ ВАВИ.

TRADE-MARK. FRANCK

FRANCK-A ЦУКОРІЯ

Славний кавовий додаток

поправляє злі наслїдки звичайної кави, з зерна. Робить її делїкатною в смак і поживнїщою.

ПРИПРАВТЕ ДО КАВИ ПРАВДИВУ FRANCK-A ЦУКОРІЮ

а нїколи не будете терпіли болїв, котрі звичайно наступають по випитю звичайної кави.

Питайте Вашого ґросерника о Franck-a цукорію в квадратових пачках.

Кожда пачка має нашу охоронну марку „кавовий млинок".

HEINR. FRANCK. SOEHNE & CO.

Амер філїя фірми Heinr. Franck Soehne LUDWIGSBURG Німеччина. Flushing New York,

Русько - німецький шпиталь

Dr. G. Kalichman-a

Спеціяльне лїченє хоріб венеричних (сифіліс, трипер і другі хірурґічних, внутрішних, жіночих, очних і ушних

Найновійше і напевнійше

лїченє сифіліса „606" проф. Ерлиха. Лїченє полового безсиля. Лїченє елєктрикою. Лїкарства висилаю по кольоніях за надісланєм задатку.

OFFICE & HOSPITAL
453 Selkirk, Ave. Winnipeg.
Phone: St' John 1772.

ПОЗІР! УКРАЇНЦІ! ЧИТАЙТЕ!

Бо вже вийшла на 160 сторін друку ілюстровна книжка з дуже богато гарними образками

З теренів великої війни.

В тій книжцї є описані всї галицькі і буковинські повіти, міста, місточка і села де дотепер ґаздують Москалї. Эсли не маєте з дому жадного листа, то з тої книжки довідаєтесь що ся діє в Вашій родинній місцевости. — Спис всїх убитих, ранених і полонених Русинів-Українців і Поляків з поданьом, хто де служив при війську і хто звідки родом і з котрого повіту.

Дальше буде читати Народе чуєш, — Воєнне право. — Думка про недолю Галичини. — Пісня про недолю Галичини. — Коротка історія Львова і Перемишля. — Ура у бій! — Облога Перемишля. Благодерственне богослуженє в Перемишли. — До бою! — Друга облога Перемишля — „Російські Орли" по водї пливають. — Не мечем але підступом і зрадов здобули Москалї всхідну Галичину. То є дуже цікавий лист. — Воскресне! — Україно будеш жила. — Хто то є? — Не тратьмо надії. — Московська дич гулає. — Тож памятаймо. — Арештованя. — Засуди смерти. — Розстрілянє. — Українські дївчата героїнї. — 11 лїтний герой. — Українські жінки борють ся з Москалями. — Важні відомости про ґр. А. Шептицького. — Відзначені жовнїри і Січовики медалями хоробрости. — Перші проляли свою кров у теперішній великій европейській війнї і т. д.

Ся книжка є дуже важна і інтересуюча, повинна знаходитись у кождого і у кождій хатї. Цїна з пересилкою 50 цт. — Позамісцеві можуть прислати моні-ордер на папірові гроші. Канадийських марок не принимаєм.

Тож спішіть ся если хочете мати ту книжку, бо наклад дуже малий.

SKLAD KNYZOK

B. KULIKOWSKI,

422. E 6-th St. New York, Y.N.

Найлїпша Лазня

на Манїтоба та МкҐреґор на ізвір лазень европейських.

Дістанете в ній російські купелї, турецькі парові купелї, ванни і т. д.

Окреме відділене для женщин в середу. Обслуга наша старанна і скора. За добру обслугу ручать наші імена всім звісні; Когн і Маєрович.

Памятайте на адресу:

корнер Манїтоба і МкҐреґор.

ЧИ ЛЮБИТЕ ЧИТАТИ ГАРНІ КНИЖКИ?

КОЛИ ТАК, ТО ГЛЯНЬТЕ НА ОТСЕЙ СПИС ГАРНИХ КНИЖОК:

Гроші — роман Е. Золї	$1.50
Батьківщина і инші оповіданя — Франка	75
Чорна рада — повість з 1663. року (326 сторін з образками) П. Кулїша	45
Петрії й Довбущуки — повість у двох частях (294 сторін 6 образків) І. Франка	85
Знесенє панщини в Галичинї 1848р.	50
По наших селах — новелї	30
На білих скалах — чудова історія	60
Мандрівки та пригоди шляхтича Чваньківського на полї, на морю та на війнах, з 12 образками, опр.	50

Лише що вийшли з друку:

Байки небилиці	10
Три княжевичі і царівна птиця	10
Розмова тверезого з горівкою	05
Лис Микита	50
Буквар	25
Школа Народна II.	30

Український співаник.

Усїх пісень в співанику 156 та 180 коломийок. Пісн. поділені на 7 ґруп: I. патріотичні (19 пісень), II. січові і сокільскі (15 пісень), III історичні (15 пісень) і IV станові; а) козацькі (14 пісень. б) чумацькі (5 пісень), в) бурлацькі (6 пісень, г) опришківські (3 пісні). д) побутові (17 пісень, V любовні (62 пісень), VI. Коломийки (180 пісень). VII. Весільні.

Сторін 176. Цїна 40¢ в оправі 60¢.

RUSKA KNYHARNIA

850 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO